

De tractor als printer

Traditionele patronen met moderne technieken

Geografisch kunstenaar Benedikt Groß uit Stuttgart is een veelzijdig man. Na diverse stedelijke cartografische kunstprojecten, zoals het Londense stratenpatroon vervormd naar de schematische metrokaart en een atlas van alle zwembaden in Los Angeles, wierp hij zich dit jaar op het platteland. “Na jaren van ‘landschap lezen’, door satellietfoto’s te bestuderen, wilde ik het eens omdraaien en experimenteren met ‘landschap schrijven’.”

Groß, zelf opgegroeid op het platteland, ging de boer op. “In gesprekken met boeren kwamen er drie dingen naar boven. Ten eerste vertelden ze dat er, zeker in Duitsland, een duidelijke verschuiving is van voedings- naar energiegewassen. Een volgend punt is dat er allerlei geldpotjes zijn voor ecologische compensatie. De derde, belangrijkste trend is dat de landbouw in rap tempo digitaliseert.” Na decennia van schaalvergroting in de landbouw, met grote oppervlaktes, monoculturen en bewerking met steeds grotere machines, zie je daardoor nu een beweging in tegengestelde richting. Precisie landbouw met het satellietgestuurde GPS (Global Positioning System) maakt het mogelijk om te zaaien, bespuiten, bemesten en oogsten tot op de individuele plant. Daarmee kan elke boer zijn eigen landschap ontwerpen, als hij dat zou willen.

Het patroon, door de computer gegenereerd, imiteert eigenlijk de afmetingen van traditionele akkers met hun bloemenranden. Foto: Florian Vögtle. Onder: Benedikt Groß.

Zaden printen

Nu is Groß geen boer, maar een landschap ontwerpen dat leek hem wel wat. In zijn project Avena+ liet hij een tractor met zaaimachine als een printer twee keer heen en weer gaan over een groot perceel in Zuid-Duitsland, een keer met haver (*Avena sativa*) en een keer met een bloemenmengsel, waarbij de computer aan de zaaimachine vertelde waar hij welk zaad moest laten vallen. Omdat de oogsten gebruikt wordt als energiegewas is het geen probleem dat er verschillende gewassen door elkaar groeien. Zo ontstond het patroon dat de

kunstenaar van tevoren op de computer had ontworpen. “In dit patroon kunnen dieren en planten zich via de bloemen-

randen door het hele perceel bewegen. Je imiteert eigenlijk de afmetingen van traditionele akkers met hun bloemenranden.”

De pixelgrootte was 3x3 meter, vanwege de breedte van de zaaimachine. Groß: “Er bestaan voor maïs al zaaimachines waar je elk gaatje open en dicht kunt zetten, zodat je zelfs een pixelgrootte van één plantje zou kunnen gebruiken.” In dit project, waar de grondeigenaar graag haver wilde, was dat niet mogelijk. En eigenlijk vindt Groß het ook wel mooi zo. “Vanuit de lucht kun je nu goed zien dat het een digitale print is.”

Marjel Neefjes